

In memoriam Jo Scheepers 13 april 1960 - 07-12-2021

Ik sta hier in uniform als lid van de drumband, secretaris van harmonie St Cecilia Mechelen. Een uniform dat ook Jo met volle trots jarenlang heeft gedragen. Ik ben daarnaast ook altijd via onder ander de vriendengroep 'Weekend Alaaf' en als voorzitter van de SGM met Jo verbonden geweest en natuurlijk was Jo een goede vriend.

Lieve Monique, familie, vrienden, burens en bekenden van Jo,

Het laatste anderhalf jaar staat de hele wereld bijna geheel in het teken van Corona. Ook wij als harmonie hebben in afgelopen periode op een aangepaste manier onze hobby moeten uitoefenen.

Corona is en blijft nog steeds een onzichtbare sluipmoordenaar die overal op de loer ligt, Sterker nog.....wie mij ruim een maand geleden had gezegd, dat we vandaag hier bij elkaar zouden komen om Jo te herdenken, zou ik voor gek hebben verklaard.

Bij deze wil ik een korte terugblik geven op het lidmaatschap van Jo binnen onze harmonie:

In 1970 werden de eerste plannen gesmeed om de toen al meer dan 135 jaar oude harmonie van Mechelen uit te breiden met een drumband. Een nieuw fenomeen in die dagen. De aanvankelijke opvatting over een drumband was om een mogelijkheid te hebben als pauzevulling tussen marsen en harmonie, wanneer men als straat moet musiceren.

Drumbandleerlingen van het eerste uur waren onder ander Hans Coolen, John Thijssen en Jo .

Niet raar dat Jo toetrad tot de harmonie, want ook zijn vader Colla Scheepers zat in een bestuursfunctie van de harmonie. De repetities vonden destijds plaats in het patronaat en het eerste optreden van de toenmalige drumband vond plaats op 21 november 1971 tijdens het Ceciliafeest.

Navraag bij de tamboer maître van het eerste uur (Huub Possen) leert ons dat Jo "u rustig en leef menneke" was. Maar waren we toen dat niet allemaal ?

Maar Jo was en is dat ook altijd gebleven, een rustig en kalm persoon die nooit graag in de spotlight stond. Echter als Jo het ergens niet mee eens was, dan verstopte hij dit niet onder stoelen of banken.

Jo speelde als instrument de dieptetrom en met de drumband werd destijds tijdens deelname aan diverse concoursen, 3 x een eerste prijs behaald. In 1974 in Ool Herten, In 1976 in Heerlen en in 1978 in Merkelbeek.

Door zijn beroep waarin hij vaak nachtdiensten moest draaien was het niet meer mogelijk om zijn hobby met het lidmaatschap van de drumband te combineren en beëindigde hij per juli 1979 op 19 jarige leeftijd zijn lidmaatschap.

In 1991 is Jo weer opnieuw lid geworden .

In die periode zat de drumband in haar glorie jaren met als kers op de taart in 1991 Limburgs Kampioen (in Maastricht) en in 1992 in Sittard zelfs Nederlands Kampioen. Naderhand werd nog diverse keren succesvol deelgenomen aan concoursen.

Vriendschap, saamhorigheid, samen muziek maken en vooral na afloop gezellig samen zijn en een pot bier drinken, waren voor Jo zeer belangrijk. Wat hebben we samen plezier gehad!

Jo had discipline en orde van de harmonie, zowel bij het marcheren als bij concertoptredens hoog in het vaandel staan.

Anekdote: Tijdens deelname door de harmonie aan de Bloemencorso optocht in Hergenrath België, liep een Belgisch korps mee (de Blue girls) waarbij de overslagtrom werd bespeeld door iemand met een sigaret op de mond en het korps compleet uit de houding liep. Jo had het na afloop nog vaak hierover. Hij zij dan lachend: kiek ins wie die dur beij lopen, dit is toch typisch Belsj. In het jaar daaropvolgend namen in Mechelen enkele dames (oa. Monique en haar zus Nicole) deel aan de carnavalsoptocht onder de naam "Blue girls" en deze droegen daarbij de oude blauwe harmonie pakken van de harmonie.

In de jaren die daarop volgden, werd het voor Jo door gezondheidsredenen steeds moeilijker om op straat mee te marcheren.

Wel bleef hij steeds actief deelnemen aan concerten (stilstaand werk) en werd de dieptetrom omgeruild voor kleine percussie instrumenten zoals bekkens, gong, kabassa enz.

Bij het verdelen van de muziek instrumenten bij een nieuw muziekstuk zei Jo

dan steeds: 'gef mig da mer get va dea klinge preul' .

Ook schitterde Jo in diverse rollen zoals tijdens een drumbandoptreden op de schuttersweide waarbij Jo in een auto het terrein opreed en de hele drumband vervolgens op die auto een muziekwerk ten gehore bracht. Of die keer dat tijdens het uitvoeren van het muziekstuk "Der bierhumpen Polka" hij als Dirndl verkleed, de Waggesse van de drumband van halve liters bier voorzag. Nee, dorst hebben we nooit hoeven te lijden met Jo in de buurt.

Jo is (net als Monique trouwens) ook binnen de harmonie altijd behulpzaam geweest met hand en spandiensten bij diverse evenementen / festiviteiten Denk hierbij aan de legendarische feestweek van Mechelen, BBQ concerten enz.

Ondank dat hij vaker zei: "Jonge ig han pieng, zit mig mer ing kruk durbeij": Niks was hem teveel en je kon altijd op zijn medewerking rekenen. Voor velen een voorbeeld.

Vandaag zijn we hier bij elkaar om afscheid van Jo te nemen en hem de laatste eer te bewijzen. .

Laten we allen troost putten uit de leuke herinneringen die we met Jo hebben gehad en deze vooral koesteren.

Op Facebook zullen we de komende jaren telkens weer aan evenementen waar Jo bij was en berichten waarin hij getagd was, worden herinnerd. Maar deze vervallen technisch gezien na een aantal jaar.

Wij zullen echter al die leuke herinneringen nooit vergeten en jou in ons hart meedragen.

Jo hield van vakantie en zijn favoriete land was Oostenrijk. Jo was ook breed georiënteerd qua muziek maar als hij eenmaal in Oostenrijk was, moest dat toch wel lekkere Tiroler muziek zijn.

Aangezien we door de Coronarichtlijnen als harmonie niet tijdens deze dienst kunnen spelen, zullen we nu wel een nummer afspelen, dat ook door onze harmonie normaal wordt gespeeld.

(Ernst Mosch & Egerländer Musikanten - Böhmischer Traum)

Jo, rust in vrede, we zullen je niet vergeten.